

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Din discursul P. S. Sale Episcopul Hossu ținut în Senat la legiferarea avortului

Domnule Președinte, Dlor Senatori,

Senatul țării trece un ceas de înfricoșată răspundere.

Senatul țării ține în mână sa cumpăna vieții și a morții. Nu asupra unui vinovat, care așteaptă rostirea sentinței, ci asupra a mii, asupra a zeci de mii, asupra a sute de mii de nevinovați.

Fără îndoială momentul prin care trece Senatul țării este solemn. În țara aceasta noi nu cunoaștem sentință de moarte, pedeapsă cu moarte pentru nici un răufăcător; nici pentru acela care a suprimat viața altuia, nici pentru omor, nici pentru ucidere, nici pentru asasini, pedeapsa cu moarte nu există la noi în țară.

De astădată Senatul Țării ține cumpăna vieții și a morții asupra multora, asupra a sute de mii, pentru că acest cod este sortit poate să trăiască un veac... Aci, astăzi se judecă importanța principiului vieții. Cu adevărat aci se întreabă „a fi sau a nu fi” Aci se întreabă dacă să rămană în viață aceste sute de mii, sau să fie suprimate încă înainte de a fi văzut lumina vieții?!

Nu este o chestiune mai importantă, de o mai înfricoșată răspundere decât aceasta. Senatul țării, reprezentanții cei mai în vârstă ai acestui neam, cu priviri neturburate, cu clară vedere, cu calm pot judeca asupra vieții pe care înșiși au trăit-o și pe care o simt mai intens în anii mai înaintați, când simt că se scurtează cărarea acestei alergări, dar pot să prețuiască mai netulburat și prețul vieții altora, a celor mulți. pre-

țul vieții neamului din care fac parte și care i-a trimis în Senatul țării. Ei astăzi se vor rosti în numele neamului întreg: „Senatus populusque romanus”.

Astăzi să se trezească la această conștiință fiecare senator, când își va rosti cuvântul asupra soartei sutelor de mii cari n'au pătruns la lumina vieții și cer dreptul la viață, dreptul covârșitor pentru viață, care primează chiar și dreptul vieții vechi. Viața nouă are un drept mai covârșitor la viață decât viața veche, care — mult sau puțin — și-a trăit o parte din traiul său, și-a petrecut o parte a existenței sale. Să nu ne lăsăm — și nu pot senatorii să se lase impresionați de argumentele ce se duc pentru a statori excepțiuni pentru avort, care în definitiv este moartea, este suprimarea de viață. Nu trebuie să se lase impresionați pentru nici o considerațiune, chiar de sănătate. Nu se poate jertfi viața acestor ființe omenești pe care știința le declară vii și animate și nu ipotetice, cari sunt nevinovate, când nu avem pedeapsa cu moartea nici pentru tâlharii și asasinii cei foarte greu vinovați.

Nu există în întregul univers cunoscut de noi o lege mai inexorabilă, mai sacrosanctă decât legea perpetuării vieții. Ea este determinată de legi inextricabile în lumea vegetală, de instincte de la care nu se admit abateri în lumea animală, de instincte dublate de rațiune în om. Pentru aceasta la toate popoarele aceasta a fost legea supremă, în toate religiile superioare: intagibilitatea legii de perpetuare a vieții. Omul, prin procurarea avortului încearcă să atingă această lege, încearcă să intre și intră chiar în drepturile cari nu mai sunt ale lui, în drepturile Aceluia care are rosturile Lui ca viață.

Aceasta doresc să stăpânească conştiinţa Senatului, atunci când este chemat să se rostească asupra excepţiunilor ce sunt fixate în art. 482.

DD. senatori îngăduiţi aici să vă atrag atenţiunea care mi s'a atras şi mie din partea I. P. S. Cizar. Astăzi biserica romană face pomenirea celor două martire sub persecuţiunile împăratului Sever: Perpetua şi Felicitas. O coincidenţă. Una purta la sân pruncul. alta gravidă în a opta lună, aruncate amândouă în temniţă şi acolo botezate. Una nu dă ascultare părinţilor săi îmbătrâniţi şi lacrimilor lor, ci doreşte să meargă la martiriu. Cealaltă, întristată că nu o să poată merge la martiriu cu ceilalţi martiri, fiindcă gravidă în a opta lună, legile romane nu permiteau execuţiunea unei femei gravide. Vedeţi domnilor preţul vieţii înainte de asta cu 2000 de ani, în legile strămoşilor noştri. Ah, lumina legilor strămoşilor noştri!

Intervenţiunea medicală având de scop salvarea vieţii mamei, ar trebui să aibă o altă redactare pentru ca să poată primi adeziunea noastră. Aşa cum se prezintă în formularea lui şi în titulatura lui, cu expresiunea cazului excepţional, unde avortul nu se mai pedepseşte şi este admis — aceasta noi nu putem s'o admitem.

Despre avortul social, care s'a abandonat din proiect, P. S. Sa spune:

Nu pe această cale se poate da putere şi sănătate societăţii şi neamului. Sanarea trebuie să vină în rădăcină. Popoarele sănătoase şi tinere nu au practicat avortul. Acest neam va rămânea puternic, sănătos, frumos, dacă va rămânea neclintit pe temelia principiului vieţii şi a respectului vieţii. S'a spus aci că aceste principii sunt bune, frumoase dar sunt vechi şi nu mai corespund tuturor necesităţilor societăţii noastre atât de civilizată şi de cultă. Dar noi vorbim în numele principiilor vecinice şi de nebiruit, cari stăpânesc veacurile, cari, în urmă cu două mii de ani au fost înalte şi înălţate de Acel care a spus: „N'am venit

să stric legea ci s'o împlinesc". Aceste cuvinte au străbătut 19 veacuri. Putem spune că şi noi, dela început, de când am fost aşezaţi pe aceste plaiuri, am fost aşezaţi pe această temelie de piatră. Aţi văzut cărarea ascendentă, în continuă ascensiune din veac în veac, întărindu-se acest popor numai de aceste principii, cari nu sunt o teorie, nu sunt o abstracţie, dar sunt suflet şi viaţă.

Aţi văzut poporul acesta învăţându-se din veac în veac, aplecat pe brazdă străină, pe plug străin, neramânându-i pentru sine decât credinţa în Dumnezeu şi încrederea în dreptatea Lui, în morala Lui şi în sufletul însufleţit de sufletul Dumnezeului său şi l-aţi văzut ridicând munţii, lărgind graniţele, fără să fi avut acces la şcoli, fără să fi fost instărit cu putere din punct de vedere economic şi financiar. N'a avut decât haina sărăcăcioasă pe ei, dar sufletul său s'a inspirat din cuvântul lui Dumnezeu . . .

După „Farul Nou“

Opera pontificală pentru propagarea credinţei.

Miercuri 13. c. s'a constituit consiliul central naţional pentru România al Operei Pontificale de propagarea credinţei în misiuni. Acest consiliu se compune din următorii membri desemnaţi de către episcopii respectivi:

Păr. Ilarie Boroş, canonic Baia-Mare; Păr. L. Barral, Oradea; Păr. Dr. Simion Chiş, Cluj-Gherla; Păr. Dr. Gh. Fireza, Lugoj; Dr. Aristotel Banciu, Blaj; Păr. Dr. Vasile Aftenie, Blaj; Dr. Nicolae Popa, Blaj.

Consiliul, sub preşedinţia Păr. canonic Dr. Nicolae Brînzeu, şi-a ales ca secretar general pe Păr. Dr. Vasile Aftenie, protopopul Bucureştilor care va îndeplini şi funcţia de casier.

S'a hotărât începerea unei acţiuni de luminare a publicului asupra rosturilor marelui opere şi să fie rugate Veneratele Episcopii să procedeze la formarea comitetelor diecezane, prevăzute în statute.

După „Farul Nou“